

РЕШЕНИЕ

№ 123

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 01.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6452** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Делото е образувано по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано по пълномощие от В. И. И. против решение № 848/21.06.2011 г. на Комисията за защита на личните данни в частта му по т. 2, с която на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД на търговското дружество е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 4500 лева за нарушаване на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД. Наведени са доводи за незаконосъобразност, поради неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Конкретно се твърди, че решението е постановено без да е изяснена фактичката обстановка, в резултат на което необосновано административният орган е приел, че [фирма] притежава качеството на обработващ лични данни за [фирма]. Претендира се отмяна на решението на Комисията за защита на личните данни в оспорената му част.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни не изразява становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
Производството пред Комисията за защита на личните данни е образувано по жалба вх. № 848/21.02.2011 г., подадена от Б. Е. Б. против [фирма] за това, че без негово знание и съгласие, на името му са регистрирани десетки предплатени карти „П.". С решение от 13.04.2011 г като заинтересована страна в административното производство е конституирано търговското дружество [фирма], което е извършило регистрацията на въпросните предплатени карти по сила на договор от 01.12.2005 г., сключен между двете търговски дружества. На страните в административното производство е предоставена възможност да изразят писмено становище. На 08.04.2011 г. от експерт в дирекция „Правни производства и надзор" е изготвено становище по жалбата на Б. Б., с което същата е приета за основателна и е предложено на административния орган да издаде решение, с което да ангажира отговорността на [фирма]. Жалбата е разгледана на проведеното на 11.05.2011 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, на което е прието решение за нейното уважаване и налагане на самостоятелни наказания на [фирма] и [фирма]. Решението на Комисията е мотивирано с допуснато от [фирма] нарушение на 23, ал. 1 от ЗЗЛД, изразяващо се в това, че в качеството си на оператор на лични данни не е упражнил контрол за спазване на предвидените в „Процедурата за регистрация на потребители" технически и организационни изисквания при обработването на личните данни на Б. Б. от страна на обработващия лични данни [фирма], свързано с регистрирането на 54 броя предплатени П. карти на негово име, без негово знание и съгласие.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия посочени в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД. Комисията упражнява правомощията си като осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - [чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД](#). С разпоредбата на чл. 12 от ЗЗЛД на председателя и членове на комисията или на упълномощени от тях лица от администрацията са възложени правомощия за осъществяване на контрол чрез предварителни, текущи и последващи проверки, които съгласно чл. [12, ал. 7 от ЗЗЛД](#) завършват с констативен акт, като в случаите, когато е установено нарушение констативният акт е акт за установяване на административното нарушение по смисъла на [ЗАНН](#). Следователно органите, които осъществяват контрол за спазване на ЗЗЛД са: 1) комисията на основание [чл. 10, ал. 1, т. 7](#) по реда на [чл. 38](#) и [чл. 39 от ЗЗЛД](#) и 2) председателя на КЗЛД и членове на комисията или упълномощени от тях лица от администрацията на основание [чл. 12 от ЗЗЛД](#).

Въз основа на визираната нормативна уредба и като взе предвид, че оспореното решение е издадено в производство по чл. 38 и чл. 39 от ЗЗЛД, настоящият съдебен състав намира, че административния акт е издаден от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия и при спазване на установените в закона административно производствени правила. Същото е издадено в писмена форма, с посочване на правните и фактически основания.

Нормата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, послужила като правно основание за квалифициране

на бездействието на жалбоподателя като административно наказание по смисъла на ЗЗЛД, задължава администраторите на лични данни да предприемат необходимите технически и организационни мерки, за да защитят данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

При това положение, контролът по спазване на материалния закон се свежда до отговора на въпроса: „Изпълнило ли е търговското дружество [фирма], в качеството си на администратор на лични данни задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД?“. Отговорът на този въпрос изисква извършване на преценка относно обстоятелство притежава ли [фирма] качеството на обработващ лични данни и следващия от това въпрос носи ли отговорност за действията му в това му качество [фирма].

Легалната дефиниция на понятието „обработващ лични данни“ се съдържа в § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Според тази дефиниция „Обработващ лични данни“ е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва лични данни от името на администратора на лични данни.

Следователно, определящо за качеството „обработващ лични данни“ е обработването на лични данни да става от името на администратора на лични данни.

В настоящия случай в т. 2, раздел I на Анекс към договор от 01.12.2005 г., сключен на 15.02.2010 г. между двете търговски дружества, е регламентирано, че продажбата на предплатени пакети и ваучери за зареждането им от [фирма] ще се извършва от негово име и за негова сметка. Тази уговорка обаче, отнасяща се единствено до търговските взаимоотношения на двете дружества, не изключва задължението на [фирма], уговорено в основния договор между [фирма] и [фирма], да спазва утвърдените от [фирма] правила за регистрация на потребители и да предоставя данните на регистрираните от него потребители на [фирма]. Детайлно правилата за регистрация на потребители са разписани в Процедура за регистрация на потребители, приета като доказателство по делото, която се явява един от официално утвърдените от [фирма] документи, за спазването на които се е задължил [фирма] с договора от 01.12.2005 г. Видно от утвърдената процедура, [фирма] е задължено да регистрира подробно изброените в т. II данни на потребителите, които по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД съставляват лични данни във формуляри за регистрация, утвърдени от [фирма] или чрез въвеждане на данните в електронната система ICE на [фирма]. Попълнените формуляри за регистрация за седмицата, съгласно т. V от Процедурата, се предават на [фирма] до края на работния ден в петък.

Така уговорените между двете търговски дружества правила за регистрация, независимо от факта, че продажбата на предплатени карти и ваучери за тяхното зареждане се извършва от името и за сметка на [фирма], обосновават извод, че събирането и обработката на личните данни на потребителите на тези стоки се извършва от името на [фирма], доколкото същият се явява получател на обработените лични данни при получаване на регистрационните форми, респ. директен получател на събраните лични данни, когато обработването се извършва по електронен път направо в поддържаната от [фирма] електронна система. Обстоятелството, че [фирма] обработва лични данни от името на [фирма], определя неговото качество на „обработващ лични данни“ по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД.

По делото не е спорно, че личните данни на Б. Б. са използвани без негово знание и съгласие от страна на [фирма] за регистрацията на 54 броя предплатени карти. Като не е упражнил достатъчен контрол върху дейността на обработващия лични данни и е

допуснал неправомерен достъп и обработване на лични данни на свой потребител без негово знание и съгласие, [фирма] е допуснал нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, за което законосъобразно административният орган е ангажирал отговорността му по чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД. Размерът на административното наказание е индивидуализиран от административния орган съобразно степента на засягане на обществените отношения по защита на личните данни, като определения размер в близост до максимално установения в закона е мотивиран с обстоятелството, че нарушението не се дължи на епизодичен случай, а на сравнително големия брой случаи /54 бр./ на регистриране на предплатени карти на името на Б. Б. без негово знание и съгласие.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че административният орган правилно е приложил материалния закон спрямо установената фактическа обстановка. Липсата на отменителните основания на чл. 146 от АПК, обосновават решаващ извод за законосъобразност на решението на Комисията за защита на личните данни в оспорената му от [фирма] т. 2, с която на търговското дружество е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 4500 лева за нарушаване на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против решение № 848/21.06.2011 г. на Комисията за защита на личните данни в частта му по т. 2, с която на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД на търговското дружество е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 4500 лева за нарушаване на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: